

Bénazir

Anders zijn mag

Omdat je kind niet in een hokje past

AnkhHermes

www.ankh-hermes.nl

CIP-gegevens

ISBN: 978 90 202 04650

NUR: 854 / 720

Trefwoord: paranormale begaafdheid / kinderen

© 2011 Uitgeverij Ankh-Hermes, Deventer

Uit deze uitgave mag uitsluitend iets verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, opnamen, of op welke andere wijze ook, hetzij chemisch, elektronisch of mechanisch, na voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Any part of this book may only be reproduced, stored in a retrieval system and/or transmitted in any form, by print, photoprint, microfilm, recording, or other means, chemical, electronic or mechanical, with the written permission of the publisher.

Inhoud

Voorwoord 7

Inleiding 9

Hoofdstuk 1. Leven in een spookhuis 13

Hoofdstuk 2. Huilbaby 33

Hoofdstuk 3. Angst als rem op je leven 45

Hoofdstuk 4. Spokendokter! 57

Hoofdstuk 5. Ons leven wordt ons ontnomen 79

Hoofdstuk 6. Een heftige verrassing 93

Hoofdstuk 7. Waar komt mijn angst vandaan? 115

Hoofdstuk 8. Ik kan u niet helpen 133

Hoofdstuk 9. Duivelse praktijken 151

Hoofdstuk 10. Mijn kind is de dupe van ... 167

Tot slot 183

Voorwoord

Afgelopen week had ik de tweeling van mijn broer en schoonzus te logeren. Ik heb er enorm van genoten, maar ik heb iets heel erg belangrijks van hen geleerd.

We zaten gezellig met z'n zessen te tafelen, toen Tristan – de jongste van het stel – uit het niets een opmerking plaatste:

‘Fred, jij bent wit, hè?’ Fred, mijn man – een lieverd en een grote kindervriend – kijkt hem aan. Voordat hij kan antwoorden is het Jimmy – de oudste – die een filosofisch en wijs antwoord geeft: ‘Dat is helemaal niet erg hoor, want iedereen is anders.’

Ja, dat zet ons even aan het denken. Als je zoiets hoort uit de mond van zo’n klein ventje, dan realiseer je je pas wat het betekent.

Het betekent, dat wanneer iedereen elkaar zou accepteren zoals men is, er een heleboel dingen in de wereld anders zouden zijn.

Als ieder mens de wijsheid van dit kind zou hebben, dan zou iedereen elkaar accepteren en misschien zelfs wel respecteren.

Ik realiseer me wel degelijk dat de puurheid van een kind ons terug kan brengen naar onze basis.

De basis is: Iedereen is anders en iedereen mag anders zijn, oftewel: *Anders zijn mag!*

Als we dat begrijpen en toepassen, dan zal wederzijds respect voor elkaar het gevolg zijn.

Wat ben ik trots op het vijftal om me heen, dat warmte, liefde en respect voor elkaar kan opbrengen en die als heel gewoon en natuurlijk ervaart. Ik ben een rijk en gelukkig mens.

Liefs,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Johanna', with a stylized flourish below it. The signature is written on a light-colored, slightly textured background.

Inleiding

Waarom dit boek?

Door de jaren heen heb ik op bijzondere wijze ontdekt dat er grote verschillen, maar ook grote overeenkomsten zijn in mensen.

Als een mens niet binnen de kaders valt die de samenleving heeft uitgezet, ontstaan er dikwijls problemen. In mijn loopbaan heb ik enorm veel kinderen ontmoet die helaas niet binnen een bepaald kader te plaatsen waren en daardoor vastliepen, omdat de reguliere hulp niet wist welke hulp er geboden moest worden. Ieder mens is anders en wat voor de ene persoon wel werkt, kan averechts werken voor een ander. Daarom wil ik in dit boek mensen bespreken die niet binnen een vastomlijnd kader te plaatsen waren, maar wel vastliepen omdat er een probleem was in hun leven waardoor ze niet optimaal van het leven konden genieten.

Als contextuoloog probeer ik de casussen vanuit diverse invalshoeken te bekijken om het probleem zo goed mogelijk in zijn geheel te kunnen overzien. Dit doe ik door de drie P-tjes van Psychologie, Pedagogie en Parapsychologie naast elkaar te leggen. Ik bekijk iedere casus dan ook vanuit die drie invalshoeken, maar ik zie de persoon bovendien in zijn context. Als mens ben je een onderdeel

van een geheel en als één onderdeel verandert, zal het geheel ook veranderen.

Wat bedoel ik ermee? Als ik een kind behandel, dan kijk ik naar het gezin waar het kind uit komt en – indien nodig – behandel ik ook de andere gezinsleden.

Als columniste van het weekblad *Vriendin* heb ik wekelijks de lezers kennis laten maken met mijn werkzaamheden. Omdat ik in mijn columns slechts een beperkt aantal woorden heb om mijn casus toe te lichten, kan ik vaak niet de hele kwestie uitdiepen, zoals de gebeurtenissen die zich ervoor en erna afspelen. En bijvoorbeeld hoe mensen vaak daarna nog worstelen met de traumatische gebeurtenissen die ze meegemaakt hebben en ook de behandelingen die zij hierna nog nodig hadden.

Hier is ook meteen een waarschuwing op zijn plaats. Sommige verhalen in dit boek zijn heftig en kunnen schokkende beelden oproepen. Hier kies ik bewust voor, omdat ik de problemen waar de mensen uit dit boek tegenaan liepen zo waarheidsgetrouw mogelijk wil beschrijven. Daarom ontkom ik er soms niet aan om schokkende zaken te vermelden, waarbij ik dan nu ook meteen kan vertellen dat deze mensen het inmiddels weer goed maken, en dat hun levensomstandigheden nu veel beter zijn dan voordat ik contact met hen had.

In dit boek *Anders zijn mag* wil ik van het begin tot het eind een goed beeld scheppen van mijn werkzaamheden, maar ook onverklaarbare zaken proberen te duiden. Het zal niet alleen achtergrondinformatie geven, maar ook duidelijkheid wat betreft paranormaliteit. Hiermee hoop ik dat paranormaliteit meer geïntegreerd zal raken in de samenleving en dat hulpverleners, ouders en leerkrachten

verder dan hun eigen vakgebied durven te kijken als een kind onverklaarbaar gedrag vertoont.

Door de media is paranormaliteit een echte hype geworden, waardoor er soms een vertekend beeld ontstaat. Paranormaal betekent: naast het normale. Het is een dimensie die naast onze normale dimensie bestaat. Sommigen kunnen dit waarnemen, voelen of horen. Het is niets sensationeels en als je het in je leven toelaat, kan het zelfs heel erg normaal worden naast hetgeen we gewend zijn. Als we accepteren, maar vooral respecteren dat mensen verschillen in het waarnemen van dingen, hebben we een begin gemaakt.

Aan kinderen verklaar ik het paranormale heel erg simpel: waarom kunnen zij dingen waarnemen die hun ouders bijvoorbeeld niet kunnen waarnemen?

Stel dat je leeft in een wereld waar iedereen alleen de kleuren zwart en wit kan zien. Maar jij kunt ook nog de kleur rood zien. Als je aan iemand vertelt dat je deze kleur kunt zien, kun je de volgende reactie verwachten:

‘Je bent gek, want rood bestaat niet, anders had ik het kunnen zien.’

Of: ‘Het zou best kunnen, maar ik weet niet wat ik me erbij moet voorstellen, want ik kan het niet zien.’

In het eerste geval bekijkt de persoon de wereld vanuit zijn eigen gezichtspunt en alles wat hij niet kan waarnemen, bestaat niet. Het tweede geval houdt een mogelijkheid open om buiten je eigen kader te kunnen kijken.

Paranormale kinderen hebben vaak een lange weg bewandeld, voordat ze de juiste hulp krijgen. De erkenning, maar vooral de herkenning is voor hen erg belangrijk.

Maar ook dat ze handvatten krijgen om met hun gave – die ze vaak als een handicap zien – om te kunnen gaan. In het volgende hoofdstuk ga ik twee casussen naast elkaar leggen om te laten zien dat kinderen op verschillende manieren op het – ogenschijnlijk – zelfde probleem reageren. Het gaat om twee kinderen die in een huis wonen waar ze lastiggevalen worden door zwarte entiteiten.